

TER ONDERTEKENING

Aan: MOCW

Erfgoed en Kunsten

Van

Datum

15 augustus 2024

Referentie

47579872

Bijlagen

3

**Interdepartementaal
afgesteld**

Fin

nota

NtO Verlenging indemniteitsregeling in 2025 MR

Aanleiding

- De indemniteitsregeling is een garantstelling vanuit het rijk die de verzekeringskosten van musea bij het organiseren van tentoonstellingen met buitenlandse bruiklenen verlaagt. De indemniteitsregeling loopt eind 2024 af en dient met een jaar verlengd te worden. De musea in Nederland maken veel gebruik van de regeling.
- Omdat het een garantstelling betreft, kost de regeling geen geld (behalve als er sprake is van schade). Besluitvorming over de regeling geschiedt via de Ministerraad.
- De regeling loopt sinds 1989 en is effectief in het verlagen van de premies van verzekeringen van musea. Die premiereductie bedraagt circa gemiddeld 35-40%. De regeling is dus kostenbesparend voor musea, terwijl het de Staat niets kost (behalve als er sprake is van schade). Sinds 1989 is er in totaal €8.000 door de Staat aan schade betaald.
- Met deze nota worden u de benodigde stukken voorgelegd ter ondertekening.
- Het Ministerie van Financiën is akkoord met de verlenging en de bijgevoegde stukken. Het stuk kan als hamerstuk worden geagendeerd in de Ministerraad.
- De nieuwe regeling met aangepaste einddatum wordt u apart ter ondertekening voorgelegd na behandeling in de MR.

Geadviseerd besluit

Door ondertekening van de stukken gaat u akkoord met:

- het aanbieden van het toetsingskader risicoregelingen voor de indemniteitsregeling aan de MR.
- het na de MR verzenden van de Kamerbrief met als bijlage het toetsingskader risicoregelingen.

Kernpunten

- De looptijd van de regeling is tot en met 31 december 2024 en de regeling wordt dit jaar geëvalueerd.
- Om ervoor te zorgen dat musea ook volgend jaar (2025) gebruik kunnen maken van de regeling is het voorstel deze nu met een jaar te verlengen, vooruitlopend op de uitkomsten van de evaluatie.

Toelichting

Datum

15 augustus 2024

- De regeling wordt uitgevoerd door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE). Het Rijk staat garant voor schade of verlies tot de eerste 30% van de verzekerde waarde of tot een maximum van €70 miljoen per tentoonstelling als de verzekerde waarde hoger is (indemniteitsgarantie). Doordat het risico voor de verzekeraar flink afneemt verleent de verzekeraar korting aan het museum.
- Het plafond is twee jaar geleden met 150 miljoen opgehoogd en vastgesteld op €450 miljoen, met dien verstande dat er per tentoonstelling een maximum wordt gehanteerd van €70 miljoen.
- Binnen het Museaal Aankoopfonds wordt een voorziening van €15 miljoen aangehouden om over te gaan tot betaling bij schade of verlies.

Bijlage: hoe werkt de indemniteitsregeling?

Een museum dient een aanvraag voor indemniteit in bij de RCE. Het museum geeft daarbij de totale verzekerde waarde op van de objecten die het museum van een particuliere eigenaar of museum in het buitenland, in bruikleen wil nemen.

Twee voorbeelden:

Stel, de totale verzekerde waarde van alle objecten van de tentoonstelling bedraagt 41.061.454 euro. De Staat staat garant voor de eerste 30% van deze totale waarde, oftewel voor 12.318.436 euro. Dat is het indemniteitsgarantiebedrag dat voor deze tentoonstelling wordt verleend. Stel, tijdens het transport ontstaat schade aan één van deze objecten (bijvoorbeeld doordat het gevallen is voordat het goed verpakt was). Herstel hiervan kost enkele duizenden euro's. Een deel hiervan komt voor rekening van het museum (eigen risico), en als het dat eigen risico overstijgt, bekostigt de Staat dat aanvullende bedrag. De verzekeraar hoeft in dit geval helemaal niets te betalen, omdat het bedrag aan schade binnen de 30% waar de Staat voor garant staat valt.

De Staat zal slechts in het unieke geval dat alle objecten waarvoor indemniteit is verleend (of een aantal objecten dat optelt tot de 12.318.436 euro) gestolen worden, de totale 12.318.436 euro moeten betalen. Wanneer het boven de eerste 30% uitkomt (dus in het geval van complete diefstal) zal ook de verzekeraar moeten vergoeden. Dit is echter nog nooit voorgekomen, en is, gelet op alle veiligheidsmaatregelen waar musea aan moeten doen, zowel tijdens transport als tijdens de tentoonstelling zelf, ook zeer onwaarschijnlijk.

Indien de verzekerde waarde van de objecten waarvoor indemniteit wordt verleend, de maximale 70 miljoen euro per tentoonstelling overstijgt, wordt het indemniteitsgarantiebedrag daarop afgetopt. Voorbeeld:

De totale verzekerde waarde van de objecten waarvoor indemniteit wordt aangevraagd, bedraagt 254.945.158 euro. 30% hiervan is 76.483.547 euro. Omdat er een max van 70 miljoen geldt per tentoonstelling, is 70 miljoen dan ook het indemniteitsgarantiebedrag dat voor deze tentoonstelling wordt afgegeven.